

SALETROWY (1) *ai*

a oraz o jasne (w tym w o błędne znakowanie), e pochylone.

sg m G salétrow(e)go. ◇ [f N salétrowå. ◇ pl N subst salétrowé.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „saletra”; nitrosus Calep, Cn: Nitrosus – Salielowego łmaku. Calep 700b.

a. [Zawierający saletrę: Cieplice między wżyfłtkim párzeniem iáko naypożytecznieyłzé śiárczáné/ ałunowé/ á fálétrowé zwłáfzczá/ zálécáią wżyfłcy OczkoPrzymiot 452.]

b. [Otrzymany z saletry:

Wyrażenie: »piana salelowa« = szumowina krzepnąca na powierzchni wytapianej saletry: Piána fálétrówa [! błędne znakowanie] ma niémal tęż moc/ iáko fálétrá UrzędowHerb 414b.]

Cf [SALETROWANY], [SALETZRZANY], SALETZRZNY, [SALETZRZYSTY]

MN